

[POWYSZYĆ SIĘ *vb pf*

2 sg *imp* powyszy sie.

Sł stp s.v. powyższyć, Cn, Linde brak.

1. *Stanąć wysoko; przen: powstać, zacząć działać:* Exaltare (powyżzy fzye) qui iudicas terram: redde retributionem (od plate [*lege*: odpłatę]) superbis [*Vulg Ps 93/2*] *Glosy III nr 102/96.*

2. *pass. Być wywyższonym, uwielbionym:* Exaltare (povyżzy/ fzye) super celos deus [*Vulg Ps 56/6, 12*] *Glosy III nr 102/21.*

Formacje współrdzenne cf WYSSZYĆ.

LW